

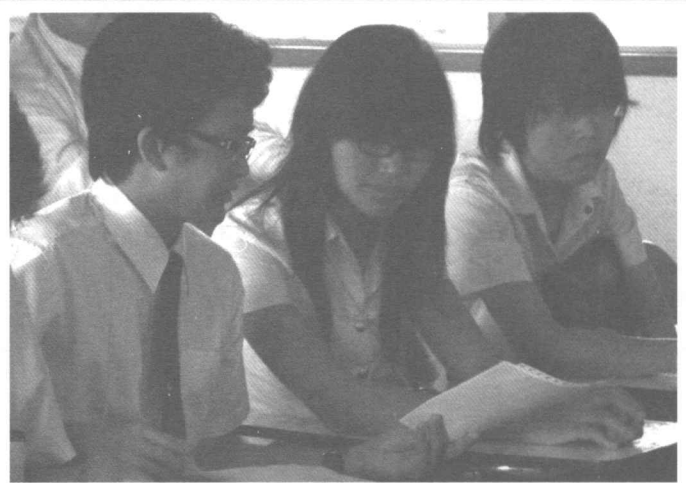
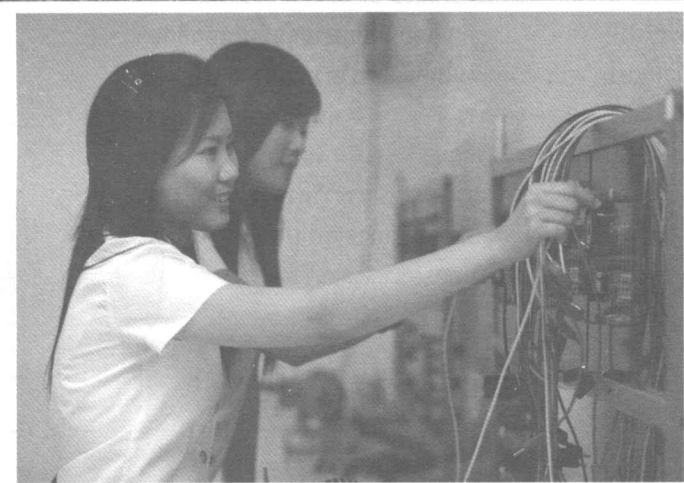

ความใฝ่ฝันที่อยากจะเรียน ‘วิด-วะ’

ช่วงเวลาที่ได้ไปร่วมกับโครงการประชาสัมพันธ์สัญจรเพื่อแนะแนวการศึกษาต่อให้กับน้องๆ นักเรียนในโรงเรียนต่างจังหวัดทั้งใกล้และไกลจากกรุงเทพมหานคร บางโรงเรียนก็อยู่ในอำเภอที่ห่างไกลจากตัวเมืองไปหลายสิบกิโลเมตร ได้พบและพูดคุยกับน้องๆ นักเรียนต่างจังหวัดเหล่านั้นแล้วทำให้รู้สึกว่าการศึกษาค้นคว้าที่โรงเรียนวิไลวัฒนาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒไม่ได้ทอดทิ้งพวกเขา และพยายามหอบยื่นโอกาสให้พวกเขาว่าการศึกษาค้นคว้าจะช่วยให้พวกเขาไม่ตกเป็นเหยื่อของความเร่งรีบเวลาเขาพัฒนา และในอนาคตที่แจ่มใสได้ มีอาชีพที่มั่นคงเป็นหลักฐาน มีรายได้ที่เลี้ยงดูตนเองและจุนเจือช่วยเหลือครอบครัวได้ เลี้ยงดูพ่อแม่ได้ ได้ลองถามเด็กนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 5 ปีที่ 6 ว่าพวกเขาอยากเป็นอะไร อยากทำอาชีพอะไรและอยากจะเรียนคณะอะไร เสียงส่วนใหญ่จากกลุ่มเด็กนักเรียนชายบอกว่าอยากเรียน ‘วิด-วะ’ ส่วนนักเรียนหญิงในต่างจังหวัดส่วนใหญ่ก็บอกว่าอยากเรียนพยาบาล อยากเรียนศิลปกรรมฯ

‘วิท-วะ’ หรือ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นคณะในดวงใจอันดับต้นๆ ของกลุ่มนักเรียนชายในต่างจังหวัดเท่าที่สำรวจถามความในใจมาได้ ก็ไม่ได้หมายความว่านักเรียนชายทั้งหมดทั่วประเทศจะอยากเรียนวิศวะเหมือนกันหมด แต่เราก็คงได้เห็นปรากฏการณ์อะไรบ้างอย่างที่เกิดขึ้นในความคิดของเด็กนักเรียนเหล่านั้น มีครั้งหนึ่งมีนักเรียนหญิงคนหนึ่งเรียนโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เดินเข้ามาถามว่า “พี่คะ ถ้าหนูจะเรียนวิท-วะ หนูจะต้องทำอย่างไร” หันไปมองดูหน่วยก้านของน้องนักเรียนหญิงคนนั้นแล้ว ในใจก็คิดว่าเธอน่าจะสอบเข้าเรียนวิศวะที่เธอน่าจะได้ แต่ก็คงต้องดูว่าสาขาวิชาไหนที่เธอเลือกหรือเป็นสาขาที่เหมาะสมกับเธอหรือไม่ วิศวกรรมสาขาวิชาชีพต่างๆ ก็มีมากมายหลากหลาย ในปีนั้นคณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของเรา ก็เพิ่งเปิดสาขาวิชาใหม่ขึ้นมาอีกหนึ่งสาขา คือ ชีวการแพทย์ เลยแนะนำน้องนักเรียนหญิงคนนั้นไป เธอทำหน้าที่ มินง คิว้นขมวด สงสัยว่าชีวะมาเกี่ยวอะไรกับการแพทย์ เกี่ยวอะไรกับวิศวะที่เธออยากเรียน จำต้องขอขยายความสาขาวิชาชีวการแพทย์ให้ฟังต่อไปอีกว่า เป็นสาขาใหม่ที่ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดในปัจจุบัน เพราะเป็นลักษณะของการบูรณาการศาสตร์ความรู้หลายศาสตร์ให้เข้ามาอยู่ด้วยกันอย่างเบ็ดเสร็จและเป็นไปได้ที่ผู้เรียนจะได้มีความรู้รอบด้าน รู้สึก เมื่อจบการศึกษาชีวการแพทย์ที่วุ่นๆ ไปแล้วก็จะต้องได้มีโอกาสไปทำงานร่วมกับผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญในศาสตร์สาขาวิชาทางการแพทย์ ยกตัวอย่าง ถ้าแพทย์ผู้ที่มีอาชีพให้การรักษาคอนไซม์มีความจำเป็นต้องการเครื่องมือเครื่องมือนวัตกรรมเพื่อการรักษาขึ้นมาสักอย่าง เป็นเครื่องช่วยหายใจแล้วกัน วิศวกรที่จบสาขาชีวการแพทย์นี่แหละที่จะเป็นฮีโร่คิดค้นและเป็นนักสร้างสรรค์ผลิตเจ้าเครื่องมือทางการแพทย์ที่วุ่นๆ ให้กับแพทย์ เพราะแพทย์รู้แต่ว่าต้องการเครื่องมือที่ช่วยหายใจให้กับคนไข้ได้ ขณะที่

วิศวกรก็จะรู้ว่าเมื่อจะคิดทำเครื่องช่วยหายใจขึ้นมาสักเครื่อง หลักการทำงานของเครื่อง กลไกการทำงานที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพจะเป็นอย่างไร สาขาวิชานี้ได้ได้รับความนิยมนมากในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นวิศวกรในสาขาวิชาชีพนี้พวกเขาไม่จำเป็นต้องไปฝังกตัวเองอยู่เฉพาะที่โรงงานตามความเข้าใจเดิมๆ ว่าใครที่เป็นวิศวกรก็ต้องอยู่โรงงานสิ อยู่โรงพยาบาลนะเหรอ ผิดที่ อันนั้นก็เป็นอย่างหนึ่งของความใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มศว

ในความเข้าใจว่าเด็กนักเรียนส่วนใหญ่อยากเรียนวิศวะฯ นี้ก็เป็นเรื่องที่น่าขบคิดว่าเพราะเหตุใดเด็กนักเรียนทั้งชายหญิงมักมีความใฝ่ฝันอยากเป็นวิศวกร คงหนีไม่พ้นว่าวิศวกรเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีและมีความ 'สง่างาม' พูดภาษาเด็ก ๆ ก็เรียกว่า ดูเท่ แต่ในความเป็นจริงแล้ววิศวกรรมศาสตร์ไม่ได้ดูสง่างามหรือดูเท่เมื่อได้มาเป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ของ มศว แล้วเพียงอย่าง

เดียว มีสิ่งที่น่ารู้เกี่ยวกับการศึกษาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่ ทำหายความรู้และความเก่งกาจในเรื่องการเรียนของน้องๆ นักเรียน ผู้ที่มีปณิธานและความใฝ่ฝันอันแน่วแน่ในชีวิตนี้ว่า จะเรียน "วิศวะ" เพราะวิศวกรรมศาสตร์ มุ่งให้การศึกษาขั้นสูงทางเทคโนโลยีและ วิศวกรรมศาสตร์ เพื่อผลิตบุคลากรทางวิศวกรรมศาสตร์ให้มีความรู้ความสามารถในการคิด การปฏิบัติ ถึงพร้อมด้วยคุณธรรมและ จริยธรรม สอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยการศึกษา วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อ แก้ไขปัญหาเชิงวิศวกรรมถ่ายทอด เทคโนโลยีและการให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน สังคมและประเทศชาติ

รู้จักกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ มศว

จากการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วมากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ทำให้เกิดการขาดแคลนวิศวกรเป็นอย่างมาก แม้ว่าปัจจุบันมีหลายมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตสาขาวิศวกรรมศาสตร์ แต่ปรากฏว่าจำนวนวิศวกรก็ยังไม่พอเพียงและยังมีแนวโน้มว่าในอนาคตก็คาดว่าความต้องการวิศวกรยังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศยังอยู่ในอัตราค่อนข้างสูง จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการศึกษาในสาขาวิชา วิศวกรรมศาสตร์ก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นแต่ไม่สามารถเข้าเรียนได้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตระหนักถึงความจำเป็นดังกล่าว ประกอบกับทางมหาวิทยาลัยมีแผนที่จะขยายการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และวิศวกรรม และเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 ในเรื่องการเร่งผลิตบัณฑิตสาขาวิชาที่ขาดแคลน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ในการนี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงได้จัดทำโครงการจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ขึ้น โดยมีเป้าหมายว่าจะผลิตที่ศูนย์องครักษ์ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก เพื่อให้เป็นแหล่งผลิตบัณฑิตสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยโครงการดังกล่าวจะเป็นการสนองความต้องการของสังคมโดยตรง และเพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศชาติ ระยะเวลาในการดำเนินการของโครงการ 10 ปี เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2535 จนถึงปี 2544 ใช้งบประมาณ ดำเนินการประมาณ 2,300 ล้านบาท มหาวิทยาลัยดำเนินการมาตามลำดับ เรื่องขออนุมัติโครงการและคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติโครงการเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2535 และได้เปิดรับนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์รุ่นแรกในเดือนกรกฎาคม 2535 ใน 3 สาขาวิชา คือ วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า สาขาละ 50 คน รวม 150 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ได้รับการสถาปนาอย่างเป็นทางการตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอน 119 ในวันที่ 14 ธันวาคม 2535 และ สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ทิมทรัพย์ เป็นคณบดีคนแรกของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2535 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2535 คณะวิศวกรรมศาสตร์เปิดรับนักศึกษาในหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี) ใน 2 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล จำนวน 100 คน และสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จำนวน 100 คน โดยนักศึกษากลุ่มนี้เป็นนักศึกษาภาคสมทบ ในปีการศึกษา 2536 คณะวิศวกรรมศาสตร์ เปิดรับนักศึกษาภาคปกติเพิ่มเติมในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต 2 สาขา คือสาขาวิชา วิศวกรรมโยธา จำนวน 50 คน และสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ จำนวน 50 คน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2543 คณะวิศวกรรมศาสตร์ เปิดรับสมัครนักศึกษาภาคสมทบ (แผนการศึกษาที่ 3) เพิ่ม ในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต 3 สาขา คือ สาขาวิศวกรรมเคมี จำนวน 60 คน สาขาวิศวกรรมโยธา จำนวน 60 คน สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ จำนวน 50 คน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2544 คณะวิศวกรรมศาสตร์ เปิดรับนักศึกษาภาคสมทบ (แผนการศึกษาที่ 3) เพิ่มเติมในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต 2 สาขา คือ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จำนวน 60 คน และสาขาวิศวกรรมเครื่องกล จำนวน 60 คน

ปัจจุบันคณะวิศวกรรมศาสตร์ มศว มีหลักสูตรทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ดังนี้

- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี
- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดล้อม
- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ
- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมชีวการแพทย์

หลักสูตรระดับปริญญาโท

- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทางวิศวกรรม
- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
- หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์

63 หมู่ 7 ต.องครักษ์ อ.องครักษ์ จ.นครนายก

คณะวิศวกรรมศาสตร์
FACULTY OF ENGINEERING